

بسم الله الرحمن الرحيم

کپیتلزم جهانی موازی با دو شیطان: "نابرابری سیاسی و اقتصادی"!

(ترجمه)

خبر

یک درصد سرمایه‌داران جهان به احتمال زیاد دو سوم ثروت جهان را تا سال ۲۰۳۰م در دست خواهند گرفت. (منبع:

<https://www.theguardian.com/business/2018/apr/07/global-2030-point-tipping-inequality>)

رهبران جهان توسط "کتابخانه مجلس عمومی انگلستان" هشدار داده شدند که ادامهٔ ذخیرهٔ ثروت در میان طبقهٔ بالا-مثلث کپیتلزم-بی‌اعتمادی روبه رشد و خشم مردم را در دههٔ آینده تا آن که اقدام برای اعادهٔ تعادل ثروت صورت نگیرد، تحریک خواهد کرد. (منبع:

ibid)

تبصره

از سال ۲۰۰۸م، ثروت یک درصد ثروت‌مندان جهان به حد اوسط ۶ درصد در سال در حال افزایش است که بی‌حد سریع‌تر نسبت به ۳ درصد رشد ثروت باقی‌ماندهٔ ۹۹ درصد جمعیت جهان می‌باشد. اگر اوضاع این چنین ادامه پیدا کند، یک درصد سرمایه‌داران از ۱۴۰ تریلیون دالر ثروت کنونی‌شان تا سال ۲۰۳۰م ثروت مساوی به ۳۰۵ تریلیون دالر ثروت را به قبضهٔ‌شان خواهند گرفت. اگر از زاویهٔ متفاوت این مسئله را ببینیم، حدود ۸۵ هزار تن ۶۷ درصد منابع و ثروت جهان را در اختیار خواهند گرفت. (منبع:

<https://news.un.org/en/story/2015/07/505352>)

طوری به نظر می‌رسد که اوضاع برای طبقه ثروتمند در حال بدتر شدن است؛ زیرا یک نظرسنجی از سوی نهاد "اوپینیوم (Opinium)" اجرا شد و یافته‌های آن نشان می‌دهد که ۳۴ درصد رای‌دهنده‌گان احساس می‌کنند تا سال ۲۰۳۰م از داشتن اقتدار و ملکیت محروم خواهند بود و در نتیجه دموکراسی را تضعیف می‌کنند. یافته‌های این نظرسنجی‌ها کاملاً برای ثروتمندان یک امر شوم محسوب می‌شود. از سوی دیگر، ذخیره ثروت توسط چند تن نه تنها نابرابری اقتصادی را به میان می‌آورد؛ بلکه نابرابری سیاسی را نیز در جامعه تحریک می‌کند و هردو نوع نابرابری برای پایداری هر جامعه‌ای فاجعه‌بار است.

هیچ کدام از این مطالعات و نظرسنجی‌ها چیزی جدیدی نیستند. پروفیسور "تامس پیکتی (Thomas Piketty)" در کتاب‌اش بنام "سرمایه در قرن بیست‌ویکم با شواهد صحیح استدلال می‌نماید که نابرابری اقتصادی ویژه‌گی دایمی نظام سرمایه‌داری است. (منبع: Ryan Cooper (25 March 2014). "Why everyone is talking about Thomas Piketty's Capital in the Twenty-First Century". The Week)

بدبختانه، راه‌حل درمانی آقای پیکتی از به وجود آوردن مالیات در ثروت برای رسیده‌گی به بیماری معاند نظام سرمایه‌داری اشتباه بوده؛ زیرا اخذ مالیات هیچ دردی را درمان نمی‌کند.

راه‌حل برای مشکل بنیادی در کپیتلزم نبودن مالیات ثروت نیست؛ بلکه آزادی مالکیت است، که منجر به ذخیره ثروت از سوی چند تن محدود می‌شود. این امر برای ثروتمندان اجازه می‌دهد که از ثروت فراوان خود برای نفوذ نامطلوبی بر قوه اجرائیه، مقننه و قضائیه بخاطر تصویب قوانینی که به نفع آن‌هاست، استفاده کنند. فلذا در صحنه عملی به قوانینی منجر می‌شود که مردم عام را از دسترسی به سرمایه محدود می‌سازد، به سرمایه‌داران اجازه غضب ملکیت عامه را می‌دهد، راه‌های گریز مهندسی شده را برای پنهان ثروت‌شان از چشم‌انداز مالیه‌گیرنده‌گان ایجاد می‌کند و در اخیر عموم جامعه را مجبور می‌سازد که وضعیت فاسد را قبول کنند. متعاقباً، هیچ فرقی نمی‌کند که مردم عام در قبال این امر چی تصمیمی خواهند گرفت؛ بخاطری که آنان برای جلوگیری از ذخیره ثروت توسط سرمایه‌داران ناتوان هستند. به عبارت دیگر، گفته می‌توانیم، نظام سرمایه‌داری با این چنین ماهیت خود باعث می‌شود که ثروت را از دست عموم جامعه به دست یک تعداد طبقه محدود ثروتمند فرار بدهد.

در اسلام آزادی مالکیت وجود ندارد. هر شهروند در دولت خلافت اسلامی حق داشتن ثروت را دارد و به اساس قانون همان اندازه ملکیتی را دارد که قانون تعیین کرده و اختیار تمام آن‌چه را در دست دارد که از سوی خالق قانون‌گذار تعیین شده است. بدین ملحوظ، جامعه اسلامی هرگز به ثروتمندان اجازه تسلط بر ملکیت عامه را نمی‌دهد که قراردادهای نامتعادل و انحصار کننده را امضاء کنند که دسترسی به سرمایه و ملکیت را برای عامه محدود، شرکت‌های غول‌پیکر را از مالیات حفظ و نفوذ ناروای خود را بر قوای اجرائیه و قضائیه تحمیل کنند. بنابر این، اسلام هرگز ثروتی را حمایت نمی‌کند که تنها در میان یک تعداد طبقه ثروتمند در چرخش باشد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

ترجمه: چیزهایی را که الله (سبحانه و تعالی) از اهالی این آبادی‌ها به پیامبرش (صلی الله علیه و سلم) ارمغان داشته، متعلق به الله (سبحانه و تعالی) و پیامبر و خویشاوندان (پیامبر) و یتیمان و مستمندان و مسافران در راه مانده می‌باشد؛ این بدان خاطر است که اموال تنها در میان اشخاص ثروت‌مند شما دست‌ب‌دست نگردد (و نیازمندان از آن محروم نشوند). چیزهایی را که پیامبر (صلی الله علیه و سلم) برای شما (از احکام الهی) آورده است، اجراء کنید و از چیزهایی که شما را از آن باز داشته است، دست‌بکشید. از الله (سبحانه و تعالی) بترسید که الله (سبحانه و تعالی) عقوبت سختی دارد.

با این حال، جامعه اسلامی، که مبنی بر نظام خلافت راشد استوار است، در حقیقت مستحکم‌تر از جامعه کپیتلزم غربی می‌باشد، طوری که در نظام اسلام به جدیت کوشش می‌شود که این دو شیطان: "نابرابری اقتصادی و سیاسی" را به حداقل رسانده و آن را از جامعه محو کند.

نویسنده: عبدالمجید باتی

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۳ جمادی الأولى ۱۴۴۰ هـ.ق

۹ جنوری ۲۰۱۹ م